

ITT Promedia NV
mot
Europeiska gemenskapernas kommission

”Konkurrens — Talan om ogiltigförklaring — Avslag på ett klagomål —
Artikel 86 i EG-fördraget — Missbruk av dominerande ställning —
Talan vid nationell domstol — Rätt till domstolsprövning —
Begäran om fullgörande av ett avtal — Uppenbart oriktig bedömning —
Skyldighet att granska — Felaktig kvalificering — Otillräcklig motivering”

Förstainstansrättens dom (fjärde avdelningen i utökad sammansättning) av den
17 juli 1998 II - 2941

Sammanfattning av domen

1. *Konkurrens — Dominerande ställning — Missbruk — Begrepp — Talan vid nationell domstol — Bedömningskriterier som uppställts av kommissionen — Restriktiv tolkning — Beaktande av den allmänna principen om rätt till domstolsprövning*
(EG-fördraget, artikel 86)
2. *Konkurrens — Administrativt förfarande — Prövning av klagomål — Avskrivningsbeslut — Domstolsprövning*
(Rådets förordning nr 17, artikel 3.2)

3. *Institutionernas rättsakter — Motivering — Skyldighet — Omfattning — Beslut om huruvida konkurrensreglerna skall tillämpas*
(EG-fördraget, artikel 190)
4. *Konkurrens — Gemenskapsbestämmelser — Tillämpning — Det konkurrensbegränsande beteendet är förenligt med nationell lagstiftning — Saknar betydelse*
(EG-fördraget, artiklarna 85 och 86)
5. *Talan om ogiltigförklaring — Rättsakter mot vilka talan kan väckas — Kommissionens vägran att till en medlemsstat rikta ett direktiv eller ett beslut om offentliga företags iakttagande av konkurrensreglerna — Omfattas inte*
(EG-fördraget, artiklarna 90 och 173)
6. *Konkurrens — Dominerande ställning — Missbruk — Begrepp — Begäran att fullgöra en avtalsklausul*
(EG-fördraget, artikel 86)

1. Möjligheten att kunna göra gällande sina rättigheter domstolsvägen med den rättsliga kontroll som detta innebär, är uttryck för en allmän rättsprincip som bygger på medlemsstaternas gemensamma grundlagstradition, och som fastställs i artiklarna 6 och 13 i den europeiska konventionen av den 4 november 1950 angående skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna. Eftersom rätten till domstolsprövning är en grundläggande rättighet och en allmän princip som säkerställer laglydnad, är det endast i undantagsfall som väckande av talan kan utgöra missbruk av en dominerande ställning i den mening som avses i artikel 86 i fördraget.

talan inte skäligen kan anses syfta till att göra gällande det berörda företags rättigheter, utan följaktligen endast syftar till att trakassera motparten, och att talan skall ingå i en plan som har till syfte att utesluta konkurrens. Dessa två kriterier skall tolkas och tillämpas restriktivt så att tillämpningen av den allmänna principen inte undergrävs. Vad beträffar tillämpningen av det första kriteriet är det situationen då talan i fråga väcks som skall beaktas. Dessutom skall det inte fastställas huruvida de rättigheter som det berörda företaget gjorde gällande då talan väcktes verkligen förelåg, eller om de var grundade, utan det skall fastställas huruvida en sådan talan hade till syfte att göra gällande vad det företaget i det ögonblicket skäligen kunde anse utgjorde dess rättigheter.

I det avseendet har kommissionen uppställt två kumulativa kriterier för att kunna fastställa när väckande av en sådan talan utgör missbruk i den mening som avses i artikel 86 i fördraget, nämligen att

2. När kommissionen har fattat ett beslut om avskrivning av ett klagomål som in-

- getts enligt artikel 3.2 i förordning nr 17 utan att göra en utredning, skall enligt fast rättspraxis förstainstansrättens legalitetskontroll avse en kontroll av att det omtvistade beslutet inte grundas på materiellt oriktiga omständigheter samt att det inte är resultatet av en felaktig rättstillämpning, en uppenbart oriktig bedömning eller maktmissbruk.
3. Motiveringen i ett enskilt beslut måste dels göra det möjligt för den som beslutet riktar sig till att få kännedom om grunderna för det fattade beslutet så att denne — i förekommande fall — kan göra gällande sina rättigheter och avgöra huruvida beslutet är välgrundat eller inte, dels göra det möjligt för gemenskapernas domstolar att överpröva beslutet, med det tillägget att omfattningen av denna skyldighet beror på rättsaktens art och det sammanhang i vilket den har antagits. Eftersom ett beslut utgör en helhet, måste dessutom var och en av dess delar läsas mot bakgrund av de andra.
 4. En nationell lagstiftnings förenlighet med konkurrensreglerna i fördraget skall inte anses avgörande vid en bedömning av om artiklarna 85 och 86 i fördraget är tillämpliga på hur de företag agerar som följer denna lagstiftning. Inom ramen för en sådan av kommissionen utförd undersökning är således en föregående bedömning av om den nationella lagstiftningen har inverkat på företagens agerande endast av betydelse för frågan om denna lagstiftning lämnar rum för en konkurrens som kan hindras, begränsas eller snedvridas genom företagens eget agerande. Om så inte är fallet är artiklarna 85 och 86 inte tillämpliga.
 5. Utnyttjandet av det i artikel 90.3 fastslagna utrymmet för skönsmässig bedömning av huruvida statliga åtgärder är förenliga med reglerna i fördraget innebär inte en skyldighet för kommissionen att ingripa. Följaktligen har de fysiska eller juridiska personer som begär att kommissionen skall ingripa enligt artikel 90.3 i fördraget inte rätt att väcka talan mot ett beslut av kommissionen att inte använda sig av de möjligheter som den har i detta avseende.
 6. Missbruksbegreppet i artikel 86 är ett objektivt begrepp. Det omfattar sådana beteckanden av ett företag med dominerande ställning som kan påverka strukturen hos en marknad där konkurrensen redan är försvagad just till följd av det

I det avseendet är kommissionen inte skyldig att ta ställning till samtliga argument som de berörda personerna har åberopat till stöd för sina ansökningar i motiveringen till beslut som den har att fatta för att säkerställa att konkurrensreglerna efterlevs. Det är tillräckligt att kommissionen redovisar de faktiska omständigheter och rättsliga överväganden som är av väsentlig betydelse för beslutets utformning.

ifrågavarande företags existens och som, genom att andra metoder används än sådana som räknas till normal konkurrens om varor och tjänster på grundval av de ekonomiska aktörernas transaktioner, medför att hinder läggs i vägen för att den på marknaden ännu existerande konkurrensen upprätthålls eller utvecklas.

Det följer av karaktären av de skyldigheter som föreskrivs i artikel 86 i fördraget att under särskilda omständigheter kan företag med dominerande ställning från-
tas rätten att uppträda på visst sätt, eller att utföra vissa handlingar, som i sig inte utgör missbruk och som inte ens kan för-

bjudas om de skulle antas eller utföras av företag som inte har en dominerande ställning. Således kan slutandet av ett avtal eller förvärvandet av en rättighet utgöra missbruk i den mening som avses i artikel 86 i fördraget, om det sker av ett företag med dominerande ställning.

Även en begäran om att en klausul i ett avtal skall fullgöras kan utgöra missbruk i den mening som avses i artikel 86 i fördraget, om denna begäran går utöver vad parterna skäligen kunde vänta sig av avtalet eller om de omständigheter som förelåg när avtalet slöts under tiden har ändrats.